28/09/2026

Χειροτονία Διακόνου στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Την Κυριακή, 27 Σεπτεμβρίου 2026, Α΄ Λουκά, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, λειτούργησε και ομίλησε στον ιστορικό Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου πόλεως Κερκύρας. Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την εις Διάκονον χειροτονία του μοναχού Χρύσανθου Τσιριγώτη, αδελφού της Ιεράς Μονής Αγίου Θεοδώρου Τήρωνος και Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου Στρατιάς.

Ο νέος Διάκονος είναι 30 ετών, οικονομολόγος και φοιτητής Θεολογίας. Ακόμη, με

το Σεβασμιώτατο συλλειτούργησαν, μεταξύ άλλων, ο Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως, Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Δοσίθεος Ποπαμήτρος, ο πνευματικός πατέρας του χειροτονουμένου, Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Πολύκαρπος Ζερβός, ο προϊστάμενος του Ιερού Ναού, Πρωτοπρεσβύτερος Αθανάσιος Κοκκινόπουλος, πλησίον του οποίου ο π. Χρύσανθος διακόνησε επί σειρά ετών ως λαϊκός, καθώς και οι Διάκονοι του Σεβασμιωτάτου. Αξίζει να δημειωθεί ότι η προσέλευση των πιστών ήταν ιδιαιτέρως μεγάλη, οι οποίοι προσήλθαν προκειμένου να συμμετάσχουν στη Θεία Λειτουργία και να συμπροσευχηθούν κατά τη χειροτονία του νέου Διακόνου, εκφράζοντας με την παρουσία τους την αγάπη και τη χαρά τους.

Κατά την προσλαλιά του προς το Σεβασμιώτατο, ο π. Χρύσανθος, έχοντας πλήρη συναίσθηση της ευθύνης την οποία αναλαμβάνει ως κληρικός, ευχαρίστησε τους συγγενείς του, καθώς και τους κληρικούς και λαϊκούς που τον στήριξαν και τον συνόδευσαν όλα αυτά τα χρόνια στην πορεία της ζωής του.

Κατά την αντιφώνησή του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε αρχικά στην κλήση του Θεού για την ιερωσύνη, επισημαίνοντας ότι ο Θεός απευθύνει το κάλεσμά Του στον

άνθρωπο διά μέσου άλλων ανθρώπων, τους οποίους χρησιμοποιεί ως όργανα της Θείας Χάριτος. Τόνισε προς το νέο Διάκονο ότι το κάλεσμα που δέχθηκε δεν ήταν ανθρώπινο, αλλά προερχόταν από τον ίδιο τον Κύριο και ότι, όταν ο Θεός καλέσει τον άνθρωπο, εκείνος δεν μπορεί να ξεφύγει από την αγάπη Του.

Στη συνέχεια, έλαβε αφορμή από την ευαγγελική περικοπή της Α΄ Κυριακής του Λουκά και τη θαυμαστή αλιεία. Οι μαθητές είχαν κοπιάσει ολόκληρη τη νύχτα χωρίς αποτέλεσμα. Όταν όμως ο Κύριος τούς κάλεσε να ρίξουν και πάλι τα δίχτυα, ο Πέτρος απάντησε, «ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον». Η υπακοή στον λόγο του Χριστού γέμισε τα δίχτυα από το πλήθος των ιχθύων και οι μαθητές, βιώνοντας τη γλυκύτητα της παρουσίας Του, εγκατέλειψαν τα πάντα και Τον ακολούθησαν. Ο Χριστός τούς κατέστησε «ἁλιεῖς ἀνθρώπων», αποστολή στην οποία καλείται πλέον να συμμετάσχει και ο νέος Διάκονος.

Επιπλέον, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη σύγχρονη εποχή και στις ταχύτατες ανακατατάξεις που συντελούνται στην ανθρωπότητα, οι οποίες πολλές φορές γεννούν το ερώτημα «τί μέλλει γενέσθαι;». Έκανε ιδιαίτερη αναφορά στα τεχνολογικά τεχνάσματα που χρησιμοποιούνται για να μεταβάλουν όχι μόνο τη ζωή, αλλά κυρίως τη σκέψη και την καρδιά του ανθρώπου, υπογραμμίζοντας ότι η ελευθερία του ανθρώπου εδράζεται στη βούληση που του χάρισε ο Θεός. Μέσα σε αυτήν ακριβώς την εποχή, όπως τόνισε, ο Κύριος καλεί τον π. Χρύσανθο να υπηρετήσει τον άνθρωπο και να καταδεικνύει το Χριστό σε έναν κόσμο που, ενώ καυχάται ότι ζει σε εποχή εξελίξεων και φωτός, βρίσκεται συγχρόνως μέσα σε πνευματικό σκοτάδι.

Μάλιστα, έφερε ως παράδειγμα τον Τίμιο Πρόδρομο, ο οποίος έδειχνε τον Χριστό λέγοντας, «Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ». Αυτό, σημείωσε, είναι και το έργο του ποιμένα και του «αλιέως» των ψυχών, να καταδεικνύει δηλαδή στους ανθρώπους τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Απευθυνόμενος προσωπικά στον π. Χρύσανθο, ο Σεβασμιώτατος τον προέτρεψε να εισέλθει στη διακονία του «ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ», καθώς καλείται να διακονήσει τα Άγια των Αγίων, ενώπιον των οποίων και οι άγγελοι φρίττουν. Αναφέρθηκε ακόμη στη μοναδική μυσταγωγία της Θείας Λειτουργίας, κατά την οποία ο λειτουργός μυείται στο βάθος της Χάριτος του Θεού και βιώνει τα σωτήρια γεγονότα του Πάθους, της Αναστάσεως, της Αναλήψεως και της Πεντηκοστής.

Τον κάλεσε, τέλος, να έχει στη ζωή και τη διακονία του ως προστάτιδα την Υπεραγία Θεοτόκο, ως στήριγμα τον Τίμιο Πρόδρομο, τον οποίο επί σειρά ετών διακόνησε, και ως απαντοχή τον Άγιο Σπυρίδωνα. Ακόμη, τού εξέφρασε την πατρική του αγάπη και ευχή και αναφέρθηκε στην προοπτική της εγκαταβιώσεώς του στην Ιερά Μονή Αγίου Θεοδώρου Τήρωνος και Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, μετά την ολοκλήρωση της ανακαινίσεώς της, ώστε να συμβάλει και αυτός στη συγκρότηση μίας ευλογημένης μοναστικής αδελφότητας. Υπογράμμισε μάλιστα ότι και ο ίδιος προέρχεται από μοναστήρι και αδελφότητα και γνωρίζοντας την ομορφιά της μοναχικής ζωής, θα βρίσκεται πάντοτε κοντά τους, ώστε μαζί με την οικοδομική ανακαίνιση της Μονής να προχωρεί καθημερινά

και η πνευματική ανακαίνιση των αδελφών.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε πατρικώς στο νέο Διάκονο καλή και ευλογημένη διακονία και εξέφρασε σε εκείνον, στην οικογένειά του και σε όλους τους παρισταμένους τις ευχές, την ευλογία και την αγάπη του.

